

[Udenrigsministeren.]

vidnesbyrd om, at vi i Norden i en vanskelig og splittet tid har kunnet finde sammen for i fællesskab at arbejde til gavn for folkene.

Bliver lovforslaget vedtaget af rigsdagen, tager jeg ikke i betænkning at sige, at denne rigsdagssamling vil blive mindet som den samling, der for Danmarks vedkommende gjorde virkelighed af tanken om Det nordiske Råd.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte lovforslag er omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Hans Hedtoft, Elgaard, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Jørgen Jørgensen (Lejre) og Viggo Starcke.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg beder det høje ting undskylde, at det ustandselig er mig, der går op på talerstolen. Så ulykkeligt har det nu forment sig.

Det er vigtigt, at et lands udenrigsminister har så anseligt et flertal bag sig i den politik, han fører, som det er muligt, fordi en udenrigsminister ikke alene repræsenterer et parti, men repræsenterer et land.

Det var det ærede medlem hr. Viggo Starcke, der indledte sin udtalelse i går med disse bemærkninger, som jeg ganske kan tilslutte mig, og også når han tilføjede, at den støtte, udenrigsministeren hidtil havde fået, må opfattes som en støtte til landets udenrigspolitik og ikke blot til hans ellers så fortræffelige egenskaber alene. Jeg er helt enig heri. Jeg har sagt det ved en tidligere lejlighed, at jeg håbede, den dag kom, da alle demokratiske partier helt og fuldt stod bagved landets udenrigspolitik. Dette mål kan ikke siges helt at være nået ved denne debat. Men efter de udtalelser, der er faldet, er det med tilfredshed, at det kan fastslås, at fire demokratiske partier, selvom der naturligvis har været nuancer i udtalelserne og de hver for sig har fremdraget særlige synspunkter, dog står bagved og yder aktiv støtte til hovedlinierne i landets udenrigs-

politik og til den redegørelse, som jeg på regeringens vegne har givet herom. Kommunerne står naturligvis helt udenfor, men desværre har det radikale parti heller ikke ved denne lejlighed kunnet give tilslutning til en række af de standpunkter af betydning, som jeg har forfægtet. Dog glæder jeg mig over, at der også i det radikale indlæg var overensstemmelse på en række områder, og jeg tillægger det værdi, at det under debatten er blevet konstateret, at den udtalelse, jeg fremsatte, og hvori jeg understregede, at vi i Danmark kun kan ønske, at det må lykkes at få en forhandling i gang, der kan bane vejen for en overenskomst om Tysklands fremtid på grundlag af frie valg, har fundet en almindelig tilslutning, særlig ved de udtalelser, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) fremsatte. Jeg skal senere vende tilbage til det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) stillede til mig i denne forbindelse.

De udtalelser, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft fremsatte på socialdemokratiets vegne, var et fornyet bevis på den enighed, som består mellem socialdemokratiet og de to regeringspartier ved gennemførelsen af Atlantpagtpolitikken, og også et vidnesbyrd om en overensstemmelse i synspunkt og tankegang med henblik på andre væsentlige udenrigspolitiske spørgsmål. Det er ikke blot en tryghed for mig, men for landet at vide, at der her i rigsdagen er et så betydeligt flertal bag den politik, der føres. Vi kan i de kommende måneder meget vel blive stillet overfor spørgsmål, der i høj grad vil kalde på samarbejde og sammenhold, og det vil være af væsentlig betydning, at vi kan møde de situationer, der kan opstå, så enigt og så samlet som muligt. Det program, som det ærede medlem opstillede i 10 punkter, falder nøje sammen med de retningslinier, som også regeringen følger. I den sidste tale, jeg holdt her i tinget i december, opstillede jeg i et sammendrag målet for Danmarks udenrigspolitik. En sammenligning vil vise, i hvor høj grad vurderingerne er sammenfaldende.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger til enkeltheder i det ærede medlems tale. Når det ærede medlem hr. Hans Hedtoft fremhævede, at der både i hvert enkelt land